

Hãy Kiên Nhẫn Lúc Gặp Gian Truân Và Chuyên Cần Cầu Nguyện

Cứ mỗi khi hè đến, cô sinh viên Serena Toirgo lên đường đi làm công tác thiện nguyện tại Atamisqui một làng quê nghèo thật nghèo nằm ở miền Bắc nước Argentina thuộc Nam Mỹ. Cô sinh trưởng tại Milano miền Bắc nước Ý. Lý do nào đưa đẩy cô thanh nữ Công Giáo Ý - vừa trẻ đẹp vừa thông minh - đi đến một vùng đất nghèo nàn thiếu thốn mọi sự để thi hành công tác bác ái xã hội??? Câu chuyện khởi đầu như sau.

Mùa hè năm 2006, cô Serena Toirgo đặt chân lần đầu tiên lên làng Atamisqui thể theo chương trình của một tổ chức nhận nuôi con từ xa. Cô đích thân đến xem xét từng gia đình nghèo và ghi tên các trẻ em nghèo. Cuối mùa hè năm đó cô thu thập danh sách 100 trẻ em nghèo cần được các cha mẹ nuôi từ xa giúp đỡ để có thể cấp sách đến trường hoặc được ăn uống cách tối cần thiết. Mọi tình nẩy sinh từ đó.

Khi trở về Ý, cô Serena Toirgo không những mang theo bản đồ của làng Atamisqui và địa chỉ các gia đình nghèo để gửi tiền trợ cấp mà còn ghi sâu vào tâm trí hình ảnh của các phụ nữ nghèo, phải miệt mài ngày đêm dệt vải để có thể kiếm chút tiền nuôi sống gia đình. Chưa hết. Cô nhớ mãi những lời than thở đắng cay của các người thợ bị giới chủ-nhân-ông tước đoạt sức lao động tận xương tận tủy. Sau cùng, cô không thể quên các nụ cười hồn nhiên của các em bé nghèo thật nghèo. Chúng nghèo tiền của nhưng không nghèo niềm vui. Cô tự hứa với lòng mình là sẽ làm tất cả những gì có thể để đem lại chút hy vọng cho các bậc cha mẹ nghèo và giữ mãi niềm vui của các em bé nghèo.

Thật thế, mùa hè năm sau - 2007 - cô trở lại Atamisqui với số tiền trợ cấp cho các gia đình nghèo. Mọi liên hệ tình cảm giữa dân làng và cô thanh nữ Ý thắt chặt và sâu đậm hơn. Tại Atamisqui dân làng không có nước trong lành để uống. Họ phải đi thật xa và phải nối đuôi nhau để lấy chút nước cho cả gia đình. Người ta chở nước trên các xe bò, xe lừa hoặc xách nước đi bộ.

Sức khoẻ của người dân thì còm-cõi vì thiếu ăn. Người dân mắc đủ thứ bệnh vì cuộc sống không hợp vệ sinh. Trong toàn vùng chỉ có một nhà thương duy nhất nơi thành phố. Những chứng bệnh nặng hoặc khi cần phải giải phẫu thì phải mang bệnh nhân đến tận Santiago de Estero nơi thủ phủ ở mãi miền Bắc Argentina.

Sau ba mùa hè liên tiếp 2006-2007-2008 làm việc thiện nguyện tại làng Atamisqui cô Serena Toirgo bày tỏ tâm tình như sau.

Mỗi lần trở lại Atamisqui là mỗi lần tôi khám phá ra một điều mới lạ. Mỗi lần chiếc xe cam-nhông nhỏ đi từ Loreto bắt đầu rẽ sang tay trái để trực chỉ làng Atamisqui là mỗi lần tôi cảm thấy hồi hộp. Trái tim tôi bắt đầu đập thình-thịch theo nhịp độ nhanh hơn và có lẽ cũng vui hơn! Trở lại làng Atamisqui vào mỗi kỳ nghỉ hè là một chọn lựa trong chọn lựa. Lần trở lại thứ ba bỗng trở thành thân quen hơn đối với dân làng cũng như đối với cá nhân tôi. Người dân cảm thấy tin tưởng hơn nơi sự trợ giúp hữu hiệu cụ thể của tôi. Phần tôi, tôi cảm nghiệm một Tình Yêu vô biên giới, vượt trùng dương và kết hợp cách hài hòa, thoát ra ngoài sự khác biệt cuộc sống, văn hóa và tư duy.

Giờ đây, dù sống nơi cách xa nghìn trùng, trái tim si-tình của tôi vẫn đập cùng nhịp với dân nghèo làng Atamisqui. Ở nước Ý này, trong một nếp sống đôi khi thật vội-vã thật xô-bò, tôi vẫn không quên nếp sống khó nghèo vất vả trăm bề của người dân làng Atamisqui bên nước Argentina. Tôi sống mỗi hiệp thông tràn đầy với họ. Đối với tôi, điều quan trọng là làm sao giữ cho niềm ước mơ truyền giáo vẫn mãi mãi tồn tại tận nơi sâu kín của lòng tôi.

... ”Lòng bác ái không được giả hình giả bộ. Anh chị em hãy ghét ghét điều dữ, tha thiết với điều lành; thương mến nhau với tình huynh đệ, coi người khác trọng hơn mình; nhiệt thành không trễ nải; lấy tinh thần sốt sắng mà phục vụ THIÊN CHÚA. Hãy vui mừng vì có niềm hy vọng, cứ kiên nhẫn lúc gặp gian truân, và chuyên cần cầu nguyện. Hãy chia sẻ với những người trong dân thánh đang lâm cảnh thiếu thốn, và ân cần tiếp đãi khách đến nhà .. Anh chị em đừng mắc nợ gì ai, ngoài món nợ tương thân tương ái; vì ai yêu người, thì đã chu toàn Lễ Luật. Thật thế, các điều răn như: ”Người không được ngoại tình, không được giết người, không được trộm cắp, không được ham muốn”, cũng như các điều răn khác, đều tóm lại trong lời này: ”Người phải yêu người thân cận như chính mình”. Đã yêu thương thì không làm hại người đồng loại; yêu thương là chu toàn Lễ Luật vậy” (Thư gửi tín hữu Roma 12,9-13/13,8-10).

(”Il Bollettino Salesiano”, rivista fondata da San Giovanni Bosco nel 1877, Marzo 2009, trang 28-29).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt